

strandsejere hidtil have haft over for Brag, Stykgods og hvad der ibrigt driver i Vand, bliver væsentlig forandret ved nærværende Lovforslag. Deres Ejendomsret, deres udelukkende Bjærgnings- og Opbevaringsret bliver meget væsentlig indskrænket; det er det, jeg har påstaaet. Jeg er vel bekendt med, at der er Forskel mellem den privilegerede Forstrandsejer og den Forstrandssejer, der her er Tale om, som oprindeligt har kjøbt sin Forstrandsret for Betaling.

Justitsministeren (Nellemann): Dertil vil jeg bemærke, at jeg ikke kan erkende, at den vedkommende hidtil har haft Ret til den Opbevaring af Gods, som han har udøvet. Jeg kan erkende, at saaledes har Tilstanden faktisk været, men hans Ret strækker sig efter min Formening kun til at opbevare den Indtægt, der fremkommer ved, at der ikke melder sig Ejere til Braggods, i Stedet for at Kronen eller Staten ellers skulde opbevare den.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Folketinget for at fremmes der.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Undersøgelse af Levnedsmidler m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 894 ff).

Til denne Behandling var følgende **Endringsforslag** stillet:

Af Udvalget:

Til § 6.

§ 6te Linie indskydes efter „anden“: „for Køberen lige saa iøjnefaldende“.

Endringsforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren (Anudhø): Lovforslagets § 6 paabyder, at naar et Stof, som er undergaaet nogle af de i Paragraffens Begyndelse nævnte Forandringer, fastholdes som Næringsmiddel, skal Varens særegne Bestaafenhed angives ved et paa samme anbragt tydeligt og forstaaeligt Mærke eller paa „anden Maade udtrykkelig“. Det er en Selvfølge, at der ved disse Ord: „anden Maade udtrykkelig“ menes, at Angivelsen skal være en saadan, at Køberen virkelig af den kan se, at Varen har denne særegne Bestaafenhed. Den ærede Justitsminister har imidlertid henledet Udvalgets Opmærksomhed paa, at disse Ord i § 6: „paa anden Maade udtrykkelig“, ere blevne forstaaede saaledes, at det skulde være tilstrækkeligt at indrykke i et Blad en Bekendtgørelse om Varens særlige Bestaafenhed. Det er jo klart, at en saadan Angivelsesmaade ikke er fyldestgørende, idet det jo ofte kan være Tilfældet, at Køberen ikke ser en saadan Bekendtgørelse, altsaa ikke bliver underrettet om, hvorledes Varen er. Udvalget har derfor ment, at det, for at undgaa al Misforstaaelse, vilde være rettest at saa disse Ord i § 6: „paa anden Maade udtrykkelig“, præcisere saaledes, som det er foreslaet i **Endringsforslaget**. Jeg tillader mig altsaa herved at anbefale dette **Endringsforslag** til Tingets Vedtagelse.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg skal til de af den ærede Ordfører gjorte Bemærkninger knytte min Anbefaling af **Endringsforslaget**.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Endringsforslag af Udvalget:

Til § 6.

§ 6te Linie indskydes efter „anden“: „for Køberen lige saa iøjnefaldende“.

vedtoges uden Afstemning.

Rettelser.

Sp. 916, L. 7. f. o.: „elstværtdige“, læs: „selvstændige“.

— 1008, L. 9 f. n.—L. 5 f. n. rettes til: „det ærede Medlem maa blive noget betænkelig ved at have saadanne allereede, som den sidste ærede Taler og det ærede Medlem for 1ste Kred (Magen)“.